

1990 йил

18 октябрь

Пайшанба

№ 199 (13.835).

Баҳоси 3 тийин.

ЭШЛЕННИЧИ

Газета 1925 йил
8 февралдан чиңа башлаган

• ЎЗБЕКИСТОН ЛКЕИ МАРКАЗИЙ ҚҮМИТАСИННИГ БОШ НАШРИ•

«Хосил—90»

КАРВОН КЕТИДАН КАРВОН КЕЛАДИ

Андижонликлар йиллик пахта тайёрлаш режасини бажардилар

УЛУШ

Мехнат завзини тотиш нафати андижонликларга етди. Деҳон ўз лабзин үддагланганда манум. Узаро савмий, деҳонча табриклар. Бу мувадхинатда вилоят барча ахлиниг улуси сингти десак поф- мас.

Юкори хиром ушондо Мардамат ноҳияси комсолол-башарининг ҳиссасини төвийдада бўлмас. Ҳўялникинг Невматжон Охумов етакчилигидаги 9-бройдаси ишин пурдат асоснада ташини этган. Улар 50 гектар ерда деҳончилик қилиши.

13100 гектар майдонда гўза үстуришига Жалопидук ноҳияси деҳончилари ҳақида ҳам яхши фикрларни айтгандек келиди.

Ноҳиянинг Ленин, Ильчи номли «Пахткор», «Галабанинг 30 йилини» жамою ҳўялникиларни пешшадамларин кўлдан бермайтилар.

Сонбек РАХМОНОВ.

СУРАТЛАРДА: балиқчилик термици Замираон Урмонова, «Навоа» асанбасманинг шитироқчилари деҳончилар дузурни.

Муҳаммад АМИН, Тоҳир ҲАМРОҚУЛОВ олган суратлар.

Улмас ва Танила — иккни ироидали қалб эгалари ҳақида ўйланимда мана ўзи сатарлар ҳаёлларини ўзини килип оловеради:

Бу эшик жиминна очилаверар, Нигоҳлар юракка қадалаверар, Бўғизинга нимадир тикиллаверар, Ўзинг эса энди узи, худойим... Бардошлар туғаган биллиниас, Нигоҳда аянчиқ ахол сезиллас, Лаблар шўр таъмини сиро седармас, Ўзинг асра энди узи, худойим...

Иккичи давлатга ўйчан кутарилар эканман, Улмасни кўз олдигма келтиришга уринадим. Ахир уни кўрмаганимга икни йилдан ошди. Шундай у озиг кетгас, уринад туролмас, ҳатто қулларини кимирлата олмас, гапиришга ҳам жуда жуда кийналлар эди. Ҳозир тасаввур кўйлаштирганини жирингатаман. Б-хона эшигидаги қўйнирони жирингатаман. Ва мен кутган одамни — Улмас эшикин очади. Ичкаридан Сабо ва Голибларнинг шўх овозлари ўзишилди. Улар Улмаснинг ёнига ютургилади келишидай:

— Ота, отажон, ким келибди? Мехмонни?

Оҳ, яхшини нималаридир тасаввур қила олади. Уша тасаввурлар билан бъозида ўзини овунтиради. Ўзига ўзи таскин беради.

Иккичи қаватдаги б-хона кишига етгиб олиш қанчалини кийин. Ҳаёллар зиналардан кутарилшига ҳалақит беради. Ниҳот, мана иккичи қават. Эшик нимадигар очиқ эди. Демак, эшик кўнгирини жирингатшига ҳам жохатиб ўз.

Рўпардаги хонада сир аёл ким биландир сухбатлашиб ўтиради. Йўқ, Танила ёмас. Нотанини чеҳра. «Ўлмаслар бошча жойга кўчуб кетишган бўлса-я?»

— Келинг, синглим. Ким керак эди?

— Улмас билан Танила. — Танила ища. Улмас шу ерда. Кани, киринг ичкарига.

Лекин Улмаснинг товушини ўзинтилтилди. Менинг тошумини ўзинтилтилди. Пешвуз ҳам чиқмади. Анча турбади. Яна ўша аёлдинн овози ўзишилди.

— Кираверинг, синглим. Улмас туролмайди. Сескаби кетдим. Ҳамма ўзлалагандар чиң-парчни бўлган эди. Орадан шунчалик тақтута ҳам Улмас ҳалимни тўшакда. Ўрнидан туролмайди.

Сукунат. Лекин нимадир дейниш керак. Аммо бундай ишларда манум сўзлаб, ишмани сўрайсан! Бирор ҳолатни тингни сиздирмаслигин кетди.

Ана, таниш чехра. Динванда чалқачи ётиди. Ушаш ўзгармаган. Киншига синиқ жилмайни қараша ҳам. — Ке-келинг. Гурул-чехра...

Танила. Унутмабди. Ҳол ахвол сурасидик. У ҳамма саволларга «иши» деб жавоб беради. Ҳудди ўтган. Танила ўтган галгидек. Ҳошнинишиш келиб қолди. Чакцион, раңглар аёл. Умри...

Улмасга бахшида этаётган аёл. ТАНИЛАни тайрифлашга ожизман. Менинг пашавурмидаги садоцатли аёлнинг ҳаётдаги симоси у.

Таниланинг қўллари. Ўлмас учун у кўллар ҳар қандай шифокорининг қўлларидан ҳам ардоқли. Энг биринчи кўмакчиси. Мана, Танила Улмаснинг баромларини кўлларга орасига олиб үқалайди. Ўрнидан турниб ўтиришга кўмаклашади.

Елканинг ботиг кетмадими? — меҳрибонлик билан сўрайди у. — Ким ёнбоннингизга агадарлишига кўмаклашади?

Улмас ёнда ўтирган бояги ёнда имо қилида.

— Мен қандай ётқизиб кетсанми? — меҳрибонлик билан сўрайди.

— Вой, нимага йиглар эканман, кизимисиз? — дедим дарҳол узимни қўлга олиб.

— Шундай бўлсин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

Пигламагин, йиглагандан дунё беҳор...

Шундай деб юзларини четта бурдилар. Мен нима дейишимини билмасдим. Энди у кишининг ўзи йигларди.

